

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 112. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm3853/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ufster Noget at vide alle de Ting, som hændtes ere de Sødfænde indtil denne Time, han maa vel rette sin Veilighed til at efterforske i alle de Sagoer, som om dem ere samfattede. Her er det Fortælling at mælde, hvorlunde det gik dem i alle Maader efter som Nor havde spaaet: baade at der kom megen Ufred mellem dem, indtil en Kvinde med Mandemod, dannelsis og kløgtig og nær i Frændskab med begge, foreligede demnem; saagod at ihvorvel Nor ubentviol meente Mere, kan vel være og Andet, der han talte om Drif og om Klæde, saa maatte dog og i disse Dele hans Spaadom opfyldes.

Fra den Time Dana hentede sine Klædningsmon fra Bretlands Der og sin Drif fra Sønderleden, da hovmodedes og bedaaredes hun saa, at Antet som groede paa Dyr eller Jord i hendes Sletter var hende til Naade, og hengav hun det for en ringe Priis, at hun kunde bramme med braagede og blommede Mon, og heller vilde hun øge sin Tørst med fremmet Drif, end lædfe den i sin egen. Da blev hun blød i Sind og Hjerte, og er det Sommes Mening, at hun ved det Levnet kortede sine Dage.

Bedre bleve Noregs Vilkaar, dog han i mange Stykker ei var klogete paa det Sidste; men saft

maatte man sige, at ligesom de giftige Urter, ei trives paa Hjeldene, saa kan ei heller Blødd og Bølløst, der vel maa signes ved giftige Urter, ret sætte Rod i hannem, for den stærke og rene Lufts Skyld, som blæser mellem Klipperne. Ei var det dog derfor et umærkeligt Ord, hvad som Nor talte til sin Søn; thi fra den Stund at Sarlands Mænd kom til at bygge og klæbslaa i Biorgvin, da kom mangen ny og overflødig Skif, som ei var den bedste. Dndt maatte Man og hariat nævne det, at Noget blev fundet i Noregs Land, udaf hvilket det underligt Klare gjordes som Star bliver kaldt; thi altsom Clarmon kom til at stande paa Nordene isleden for de dunkle Horn og de mørke Bøgere, saa maatte Oller og Njoden lade sig drive paa Flugt af Vin og anden udlændisk Drif. Men, om Drif at tale, da haver den meest fordærvet baade Sødfænde, som de ugudeligen pinte af det velsignede Korn, og ei er det at undres paa, al denstund den laves ved Jld og ved Nat, ved den gruelfige Troldomskunst, som Se id monne kaldes; thi vel er det kundbart af gamle Bøger, at med den Konst vilde ande Letter fordærve Jorden, og var det med hende, at Folk forgjordes fra Liv og Helsen, Vid og Forstand, ret som vi end dagligen see for Os.

